

Михаило Петровић АЛАС

ЖИВОТ
дело
време

Српска академија наука и уметности

МИХАИЛО
ПЕТРОВИЋ
150 АЛАС
година од рођења

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ

МИХАИЛО ПЕТРОВИЋ АЛАС: ЖИВОТ, ДЕЛО, ВРЕМЕ
ПОВОДОМ 150 ГОДИНА ОД РОЂЕЊА

Издаје

Српска академија наука и уметности
Кнеза Михаила 35, Београд

За издавача

академик Владимир С. Косић

Главни уредник

академик Марко Анђелковић

Уредници публикације

академик Сиван Пилиповић
академик Градимир В. Миловановић
проф. др Жарко Мијајловић

Дизајн корица

Драјана Лацмановић-Лекић

Припрема за штампу

Досије студио, Београд

Избор ликовних прилога

Маја Новаковић

Лектура и коректура

Невена Ђурђевић
Снежана Крстић-Букарица

Штампа

Планета принт, Београд

Тираж: 750 примерака

ISBN 978-86-7025-808-2

© Српска академија наука и уметности, 2019.

Издавање ове монографије потпомогнуто је средствима Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и компаније Телеком Србија.

МИХАИЛО ПЕТРОВИЋ АЛАС
ЖИВОТ, ДЕЛО, ВРЕМЕ

ПОВОДОМ 150 ГОДИНА ОД РОЂЕЊА

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ

Репрезентативна издања, као што је ова монографија, подразумевају ангажовање, ентузијазам и сарадњу већег броја људи и институција. Овом приликом желимо да се захвалимо свима који су учествовали или на неки начин допринели или помогли настанак и објављивање овог дела.

Нашу захвалност на уложеном труду упућујемо пре свега ауторима тематских прилога који су на високом и стручном нивоу осветлили главна места из научне и личне биографије Михаила Петровића Аласа, а притом успели да очувају увек важну компоненту читљивости и занимљивости текста за општу публику. Захваљујемо се госпођи Снежани Крстић-Букарица и госпођи Невени Ђурђевић из Сектора за издавачку делатност САНУ за добро урађену лектуру и њиховом доприносу да лепо написана реч изгледа још лепше.

Монографија је илустрована многобројним фотографијама и копијама докумената које су добијене захваљујући љубазности Архива САНУ, Библиотеке САНУ, Математичког института САНУ, Архива Србије, господина Виктора Лазића из Удружења „Адлигат“, господина Јована Ханса Ивановића и његовој Фондацији „Михаило Петровић Алас“, ОШ „Михаило Петровић Алас“, Универзитетској библиотеци „Светозар Марковић“, Музеја града Београда, Завода за уџбенике у Београду, Виртуелној библиотеци Математичког факултета у Београду и Дигиталном легату „Михаило Петровић Алас“.

Издавање ове публикације финансијски су помогли ЈП „Србијагас“, Министарство просвете, науке и технолошког развоја, пре свега кроз научне пројекте у којима учествује већи део аутора прилога, и компанија Телеком Србија. Упућујемо им велику захвалност за учињену помоћ.

На крају, захваљујемо се господину Мирку Милићевићу из издавачке куће „Досије студио“ за одличну техничку припрему монографије.

С. Пилиповић, Г. Миловановић, Ж. Мијајловић

САДРЖАЈ

7 | Реч уредника

МИХАИЛО ПЕТРОВИЋ АЛАС: ЖИВОТ И ДЕЛО

- 13 | Жарко Мијајловић, *Михаило Пејровић Алас и његово време*
35 | Стеван Пилиповић, *Академик Михаило Пејровић – доприноси у науци и настави*
65 | Градимир В. Миловановић, Миодраг Матељевић, Милољуб Албијанић,
Српска школа математике – од Михаила Пејровића до Шанијске листе
93 | Војислав Андрић, *Педагошки рад Михаила Пејровића*

МИХАИЛО ПЕТРОВИЋ У ФИЛОЗОФИЈИ, КЊИЖЕВНОСТИ И ЈАВНОМ ЖИВОТУ

- 115 | Слободан Вујошевић, *Математичка феноменологија и филозофија математике*
127 | Никола Петровић Морена, *Математичка феноменологија између мита и стварности*
143 | Ђорђе Видановић, *Михаило Пејровић Алас и савремена когнитивна наука*
157 | Михајло Пангић, *О рибарству и књижевним радовима Михаила Пејровића Аласа*
171 | Милан Божић, *Путовање и јуџојиси*
185 | Ненад Теофанов, *Рибарење Михаила Пејровића – један поглед*

МИХАИЛО ПЕТРОВИЋ: ИЗУМИ И ПАТЕНТИ

- 201 | Радомир С. Станковић, *Хидроинтегратор Михаила Пејровића Аласа*
215 | Катица Р. (Стевановић) Хедрих, *Механика и инжењерство у делу Михаила Пејровића*
233 | Миодраг Ј. Михаљевић, *Михаило Пејровић Алас и државне шифре између два светска рата*

МАТЕМАТИЧКО НАСЛЕЂЕ МИХАИЛА ПЕТРОВИЋА, ПРИЛОЗИ

- 249 | Зоран Огњановић, *Тадија Пејовић и логичка игра наследника Михаила Пејровића Аласа*
257 | Владимир Драговић, *Михаило Пејровић, алгебарска геометрија и диференцијалне једначине*

- 267 | Наташа Крејић, *Група за нумеричку математичку у Новом Сагу*
275 | Дора Селеши, *Михаило Пејровић Алас – научно завештање и савремене тјеквине у теорији вероватноће*

МИХАИЛО ПЕТРОВИЋ У МЕДИЈИМА И АРХИВИМА

- 285 | Маја Новаковић, *Дигитализација наслеђа Михаила Пејровића Аласа*
299 | Марија Шеган-Радоњић, *Документи о Михаилу Пејровићу у архиву Математичког института САНУ (1946–1954)*

ГЕНЕАЛОГИЈА

- 309 | Бошко Јовановић, *Математичка генеалогичка Михаил Пејровића Аласа*
329 | *Математичка генеалогичка стабло Михаила Пејровића*, приредио Жарко Мијајловић
347 | Напомене

МИХАИЛО ПЕТРОВИЋ: ИЗАБРАНА БИБЛИОГРАФИЈА

- 359 | *Прилози библиографији и извори података*, приредили Жарко Мијајловић и Стеван Пилиповић

РЕЧ УРЕДНИКА

Већ први сусрет са делом Михаила Петровића указује на личност која је по многим одликама била полихистор. Академик Петровић био је пре свега надарен математичар и угледан професор Универзитета у Београду, али и рибар, књижевник, филозоф, музичар, светски путник и путописац. Имао је диплому из математике Велике школе у Београду и стекао лисанс из математике, физике и хемије на Сорбони. У 26. години, свега годину дана по завршетку редовних студија, на истом универзитету брани докторат математичких наука као студент чувених француских математичара Анрија Поенкареа, Шарла Ермита и Шарла Емила Пикара. Већ исте 1894. године постаје професор Велике школе и доноси дух француске математике у Београд. Тада почиње његово дуго и плодно путовање кроз науку док, захваљујући њему, Београд хвата корак у математичким наукама са другим великим европским центрима. Постао је покретач и вођа српске математике и снажно допринео духу савремене европске науке у Србији.

Петровић је подједнако добро познавао и добијао прворазредне резултате у неколико математичких области: диференцијалним једначинама, нумеричкој анализи, теорији функција комплексне променљиве и геометрији полинома. Занимао се и за природне науке, хемију, физику и биологију, у којима је такође објављивао научне радове. У научном раду задовољавао је строге стандарде најразвијенијих европских држава. У бриљантном успону, за свега неколико година, до почетка 20. века написао је тридесетак радова које је објавио у водећим европским математичким часописима. Зато је већ са 30 година изабран за члана Српске краљевске академије, а убрзо и многих иностраних академија и угледних струковних друштава. Доживео је такође највећу почасти светске математичке заједнице: налази се у малој групи математичара (13) који су имали бар пет пленарних или предавања по позиву на Светском конгресу математичара (ICM). Одржао је пет таквих предавања: 1908, 1912, 1924, 1928. и 1932. У математичкој заједници сматра се да је један овакав позив еквивалентан *“of an induction to a hall of fame”*. Поред тога, узима се да је Петровић основао нове научне дисциплине, математичку феноменологију и теорију математичких спектра. Изумео је неколико аналогних рачунских машина, имао техничке патенте и био главни криптограф српске и југословенске војске. До Другог светског рата, све докторске дисертације из математике које су одбрањене на Универзитету у Београду урађене су под његовим менторством. У вези са тим је и једно од највећих и најважнијих достигнућа

професора Петровића – оснивање српске математичке школе. Из ове школе изашао је велики број угледних математичара не само у Србији, већ и широм света.

Ове, 2018. године, српски математичари и Српска академија наука и уметности обележавају 150 година од рођења Михаила Петровића Аласа. Током године, Академија је организовала велику изложбу посвећену Петровићу, свечани скуп и конференцију. Ова монографија једно је од обележја овог важног јубилеја српске математике. О Петровићу се доста писало, крајем прошлог века објављена су његова сабрана дела. Зато су уредници и писци ауторских прилога имали доста тежак задатак да пронађу нове детаље из живота и дела професора Петровића. Тим пре што је његово дело огромно, креће се у разним правцима и обухвата теме које је на први поглед тешко спојити. Како је једном приликом споменуо Драган Трифуновић, Петровићев биограф и велики познавалац његовог дела, потребан је скоро читав један институт који би обухватио целокупно стваралаштво професора. Зато смо себи поставили релативно скроман циљ, да кроз избор тематских прилога осветлимо главна места у Петровићевом животном путу и делу, време и околности у којима је живео, као и то где се данас налази српска математичка школа. Аутори су у писању својих прилога избегавали техничке детаље и претерану употребу математичког језика. Отуда је монографија намењена општем читаоцу, пре свега онима које занима историја српске науке и како је она настајала на прелому 19. и 20. века, али и онима који желе да упознају живот једног изврсног математичара и универзалног ствараоца и, можемо сасвим слободно рећи, једне необичне личности.

Ж. Мијајловић, С. Пилиповић, Г. Миловановић

МИХАИЛО ПЕТРОВИЋ АЛАС:
ЖИВОТ И ДЕЛО

ДОКУМЕНТА О МИХАИЛУ ПЕТРОВИЋУ У АРХИВУ МАТЕМАТИЧКОГ ИНСТИТУТА САНУ (1946–1954)

Марија ШЕГАН-РАДОЊИЋ
Математички институт САНУ

Михаило Петровић један је од првих заговорника идеје о покретању специјализоване институције са задатком развоја и ширења математичких знања на простору Србије и југоисточне Европе. Истина, он је био свестан да таква институција није могла бити одмах покренута услед недостатка финансијских средстава и стручног кадра:

„Правог математичког института и нема, јер Вел. Школа не располаже никаквим средствима за одржање таквог Института и набавку књига и журнала неопходно потребних за његов опстанак“. [Петровић, 1898]

Иако су се услови за оснивање једне овакве институције стекли знатно касније, треба имати у виду да је назив „Математички институт“ од раније био у употреби. На пример, након Првог светског рата, Петровић и његове колеге користе овај назив да означе математичке организације Филозофског факултета Београдског универзитета [Миланковић 2012, 67; Миланковић, 1957, 1]. Штавише, штампају обрасце са логом Математичког института, а Петровић у дневним новинама *Политика* извештава о раду Института као „кошници научног рада“ [Петровић, 1938, 9].

Први конкретнији корак ка успостављању засебног института учињен је половином 1938, непосредно пошто је Петровић отишао у пензију. Том приликом, његове колеге, у знак поштовања и захвалности, предложиле су да се математички семинар при

Бранкова улица, непарна страна. Лево је зграда број 15 у којој је једно време била смештена Академија и Математички институт, Јеремија Станојевић, 1929–1932. (Музеј града Београда, Ур_6396)

Београдском универзитету подели на два самостална завода – Завод за теоријску математику Михаила Петровића и Завод за примењену математику [Миланковић, 1938]. Иако је предлог о „образовању Института Мих. Петровића за теориску математику“ усвојен [Јовановић, 1938], он није реализован јер је почео Други светски рат.

Петровић није доживео крај рата и оснивање Математичког института у крилу Академије 1946. године. Међутим, ова установа била је заснована на оним основама које је Петровић са својим колегама још раније поставио: библиотеци, наставку издавања часописа *Publications* и окупљању математичара ради размене мисли и знања. У том смислу, он се сматра једним од оснивача ове установе и о тој вези сведочи неколико докумената у архиву Математичког института САНУ (МИСАНУ).

Архив МИСАНУ садржи архивску грађу која је настала радом његових чланова и која се налази у његовом власништву. Обухвата ону грађу коју није преузео Државни архив и која, по свој прилици, још увек није оцењена као културно наслеђе од општег интереса¹⁸⁹. У питању је писани, куцани, фотографисани и штампани документарни материјал који покрива период од сто година, од деведесетих година 19. века до деведесетих година 20. века. Званично нема својство архивске грађе, па до сада није евидентирана, класификована нити описана, не постоје строге смернице за њено очување и управљање, а чува се у просторијама Математичког института САНУ.

Шира научна заједница углавном није упозната са постојањем овог архива. Добро полазиште за стицање увида у његов садржај чини група докумената (статути, решења и извештаји) објављена на званичној веб-страници Математичког института (“History”, n.d.). Ту су кориснику доступне дигиталне копије оригинала које, међутим, изузев наслова не

садрже друге податке који би их додатно описали па нису лако претраживе нити видљиве. Поред ових докумената, део архивске грађе објављен је у публикацијама Математичког института [видети Вујичић, 1972; Чавчић, 1990], као и у часопису *Прејлед НЦД* [видети Мијајловић, 2014; Рејовић, 2015]. Такође, шира јавност имала је прилику упознати се и са делом грађе у оквиру изложбе „Михаило Петровић Алас – родоначелник српске математичке школе“ (Галерија САНУ, 2018). Ова грађа значајна је као прилог проучавању историје математике и сродних дисциплина у Србији и Југославији.

Рукописне бележнице са предавања Михаила Петровића представљају најпознатију грађу у вези са Петровићем која се чува у архиву МИСАНУ. У питању је четрнаест укоричених свезака, које су случајно пронађене 2012. године [Мијајловић, 2014, 30]. Водио их је Петровићев студент Боривој Ј. Пујић, у периоду између 1910. и 1914. године [*Ibid.*]. Претпоставка је да је Пујић лично поклонио ове бележнице Математичком институту, које су евидентирани у библиотечком каталогу шездесетих година 20. века. Оне су данас, захваљујући професору Жарку Мијајловићу и његовим сарадницима, доступне широј јавности у оквиру Дигиталног легата Михаила Петровића Аласа.

Када је реч о грађи која до сада није објављена, треба поменути групу докумената из времена оснивања Математичког института, која се чува у једној фасцикли означеној 1946. годином. Ту је пронађен, поред осталог, рукописни нацрт поздравне речи тадашњег управника Антона Билимовића, састављен уочи првог окупљања чланова Већа 22. јуна 1946. Овај извор сведочи да је Билимовић замислио Веће као „највиши форум математичара-стручњака у овој земљи“ и да је при томе следио Петровићеве принципе као оснивача Београдске математичке школе:

„После Првог светског рата, у току више од 20 година, математика и њој блиске науке су много напредовале у кругу Београдских математичара. Ратне прилике и смрт Михајла Петровића су врло неповољно утицали на рад Београдских математичара. Данас се ми поново скупљамо да продужимо наш рад посвећен математици“ [ЗВ, с.1, 1946]

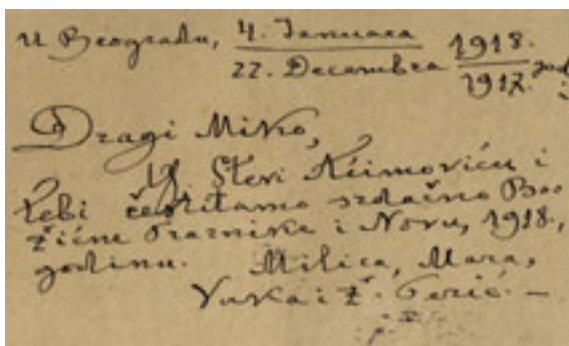
Други интересантан документ из ове групе је рукописни записник шеснаесте седнице Већа одржане 3. септембра 1947. године. У њему се помиње Билимовићева посета Комитету за научне установе, Универзитет и високе школе НРС (тело које је после рата преузело на себе послове високог школства и науке у Србији), када је, по свој прилици, први пут изнет предлог да се кућа Михаила Петровића Аласа на Косанчићевом венцу број 22 додели Институту [ЗВ, с. 16, 1947]. Институт је тада био смештен у једној просторији Академијиног дома, у задужбини Симе Игуманова у Бранковој улици број 15, па је било неопходно обезбедити додатне просторије за рад [ЗС, 14.10.1947]. И поред настојања руководства Института, које ће се у више наврата обраћати званичним властима, Петровићева кућа није претворена у музеј и математичку библиотеку са читаоницом [Чавчић,

Милева Првановић и Богољуб Станковић, који је на српски језик превео Петровићеву тезу, били су први стипендисти Математичког института (Лична архива професора Зорана Стојаковића)

Путна карта Париз–Руан на Петровићево име, 1892.
(Удружење „Адлитат“)

Новогодишња честика Михаилу Петровићу од сестре Маре и њене породице, 1918. (Фондација „Михаило Петровић“)

1990, 185]. Међутим, 1968. године, у време обележавања сто година од Петровићевог рођења, Институт ће бити један од иницијатора да се она прогласи спомеником културе [Трифуновић, 1968, 400]. Том приликом изнет је и предлог да Математички институт у свом наслову понесе и име Михаила Петровића [Ibid.].

Значајно сведочанство о очувању сећања на Петровићев рад налази се у књизи записника седница Савета Математичког института, која својим садржајем обухвата 53 заседања овог управног тела одржаних у периоду између 1948. и 1954. године. Ту се сазнаје да је још новембра 1949. планирано да се у оквиру едиције посебних издања Математичког института преведу и штампају изабрана Петровићева дела [ЗС, с. 21, 1949]. Одбор, у чији састав су ушли Радивој Кашанин, Тадија Пејовић и Војислав Авакумовић, имао је задатак да направи избор Петровићевих радова [Ibid.]. Наредне године, асистенту Богољубу Станковићу поверен је превод Петровићеве докторске тезе [ЗС, с. 35, 1950], када он путује у Загреб не би ли прикупио податке за решавање проблема које она третира [ЗС, с. 36, 1950]. Поред послова на преводу Петровићевих дела, организоване су и друге активности у знак сећања на овог родоначелника српске математичке школе. Тако, на пример, чланови Института учествују у организацији свечане комеморације поводом десет година од Петровићеве смрти, одржане у свечаној сали Академије, 8. јуна 1953. године [ЗС, с. 55, 1953].

Поменуто је да је Математички институт наставио издавање часописа *Publications* са извесном

изменом у називу и новом нумерацијом. У архиву МИСАНУ сачуван је оригинал првог броја, који је објављен 1947. године. У предговору на француском језику читаоци се обавештавају да је истакнути и активни сарадник, пензионисани професор Михаило Петровић, током рата био заробљен као резервни потпуковник, да је, упркос старијој доби, одведен у логор у Немачку и да је након репатријације и дуже болести преминуо 1943. године [Preface, 1947, VII]. Отуда је, њему у част, један његов рад штампан као први од петнаест радова у овој свесци [Petrovitch, 1947]. Поред овог, успомени на Михаила Петровића био је посвећен и један од првих бројева Зборника радова Математичког института, који је за разлику од *Publications*-а, штампан на српском језику. У предговору зборника објављеног

Петровићев виноград на Топчидерском брду. Скроз десно: Михаило Петровић са псом по имену Бека.
(Архив САНУ, 14188/26)

поводом обележавања десет година од Петровићеве смрти, Билимовић указује на важан задатак чланова Математичког института као Петровићевих наследника:

„Многобројни Петровићеви ђаци, који су осетили огромну његову бригу о талентованој математичкој омладини, треба да се побрину о свестраном разјашњавању оне огромне улоге коју је Петровић одиграо у подизању математичке културе у овој земљи“ [Билимовић цитиран у *Успомени Михаила Петровића*, 1953, XII]

У архиву МИСАНУ постоје и друга документа која су посредно или непосредно везана за Петровића, али је овде фокус стављен на она настала у првим годинама деловања Математичког института како би се указало на тежњу његових оснивача да наставе Петровићеву мисију у погледу развоја и ширења математичких знања на простору Србије и југоисточне Европе. Треба имати у виду да је у току каталогизација и дигитализација грађе овог архива, што ће у будућности дати бољи увид у његове фондове и можда подстаћи нека нова истраживања. У међувремену, Математички институт, као један од организатора јубилеја поводом 150 година од рођења Михаила Петровића, наставља са традицијом обележавања значајних догађаја из његовог живота и рада.

ЛИТЕРАТУРА

- Вујичић, В., & Чавчић, М. (Eds.) (1972). *Четврти века Математичкој инститиуји 1946–1971*. Београд: Математички институт.
- Галерија САНУ. (15. маја – 22. јуна 2018). *Михаило Пејровић Алас – родоначелник српске математичке школе*. Београд.
- Зайисник прве седнице Већа Математичкој инститиуји САН (22. јун 1946)*. (2 стране). Архив Математичког института САНУ, Ф1946.
- Зайисник њеће седнице Савеја Математичкој инститиуји САН (14. октобар 1947)*. (2 стране). Архив Математичког института САНУ, Ф1946.
- Зайисник шеснаесте седнице Већа Математичкој инститиуји САН (3. септембар 1947)*. (2 стране). Архив Математичког института САНУ, Ф1946.
- Јовановић, Д. Б. (1938). *Ректор Универзитетској одлуци Универзитетској сенати да се образује Инститиуји „Михаило Пејровић“*. Архив Србије, УБ–Х–1/1938.
- Књија зайисника седница Савеја Математичкој инститиуји САН (1948–1954)*. Београд: архив Математичког института САНУ.
- Mijajlović, Ž., Pejović, N. (2014). Twenty Four Manuscripts in the Virtual Library of the Faculty of Mathematics in Belgrade. *Review of the National Center for Digitization*, 25, 29–35.
- Миланковић, М., Мишковић, В., Пејовић, Т., Билимовић, А., Жардечки, В., Салтиков, Н., & Карамата, Ј. (1938). *Предлој да се универзитетски професор Михаило Пејровић изабере за њочасној докјора филозофије и да се образује Завод Михаило Пејровић за теоријску математикку*. Архив Србије, Г-208, ф 10, р4203/1938.
- Миланковић, М. (1957). Успомене, доживљаји и сазнања после 1944. године. У В. В. Мишковић (Ed.), *Посебна издања Одељења њриродно-математичких наука Српске академије наука*, 16. Београд: Научно дело.
- Миланковић, М., & Михаиловић, Ј. (2012). *Мика Алас – Белешке о животој великој математичара Михаила Пејровића*. Београд: Фонд др Милићевић: Удружење Милутин Миланковић: Књижарско предузеће Жиравац.
- Pejović, N., Ninković, S. (2015). A Manuscript on Astronomy and Geodesy of an Unknown Author. *Review of the National Center for Digitization*, 26, 27–36.
- Петровић, М. (1898). *Извештај о раду Михаила Пејровића за 1897/1898 школску годину*. Архив Србије, ф 1, р 272/1898.
- Петровић, М. (1938). Математички институт на Београдском универзитету – кошница научног рада. (8. мај 1938). *Полијтика*, стр. 9.
- Petrovitch, M. (1947). Addition Au Mémoire Sur Les Équations Différentielles Algébriques. *Publications de l'Institut Mathématique*, I, 1–4.
- Preface. (1947). *Publications de l'Institut Mathématique*, I, VII–IX.
- Трифунковић, Д. (1968). Прослава Михаила Петровића. У: Д. Трифунковић (Ed.) *Михаило Петровић 1868–1943*. Београд: Републички одбор за прославу стогодишњице рођења Михаила Петровића.
- Успомени Михаила Петровића. (1953). Зборник радова. Математички институт, 3, 6–13.
- History. (n. d.). Приступљено 16. јануара 2019, http://www.mi.sanu.ac.rs/novi_sajt/aboutus/history.php.
- Чавчић, М. (1990). *Саопштења научних резултата у Математичком инститиуји 1946–1961*. Београд: Српска академија наука и уметности: Математички институт.

Допис Михаила Петровића на папиру са логом
 Математичког института, 1938 (Архив Србије, Г208,
 Ф8, 1938, 2559).

УНИВЕРЗИТЕТ
 Математички Институт

2519
 Београд, 3. Октобра 1938.

Поштом послати философски факултет.

Молим Вас да се обратите на име нашег
 директора, да се изврши уплата од 10 динара
 и да се изврши уплата од 10 динара
 и да се изврши уплата од 10 динара
 и да се изврши уплата од 10 динара

Мих. Петровић.

Математички институт
 Београд

Поштом послати Универзитету -

Заменик ректора факултета
 Милутина Миланковића
 (укупно 10000) динара.

Овај износ треба да се уплати
 на име Милутина Миланковића,
 у складу са захтевом из
 Министарства просвете и
 науке.

Укупно 10000 (десет хиљада) динара.

Поздрављајући Вас,
 Михаил Петровић

30 Октобра 1938
 Београд

Мих. Петровић.
 Милутина Миланковића

Молба Михаила Петровића и Милутина Миланковића испред Математичког семинара
 Филозофског факултета ректору Београдског универзитета, 30.10.1919. (Архив Србије, Фил.
 факултет, Г-208, III, 1919)

